

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobce: **J. P.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Zdeňkem Burdou
sídlem Fibichova 218, Mělník

proti
žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**
sídlem Strojnická 27, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 2. 2025, č. j. PPR-4103-3/ČJ-2025-990450,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Policie České republiky, Krajského Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 11. 2024, č. j. KRPS-123359-33/ČJ-2024-0111IZ (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 27 odst. 1 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (dále jen „zákon o zbraních“), odňal žalobci zbrojní průkaz č. X pro skupinu oprávnění „C“ platný do 14. 4. 2027. Důvodem byla skutečnost, že žalobce přestal splňovat podmínku bezúhonnosti dle § 22 odst. 1 písm. c) zákona o zbraních, neboť byl rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 9. 7. 2024, sp. zn. 3 T 58/2024, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 3. 10. 2024, sp. zn. 11 To 291/2024, uznán vinným ze spáchání úmyslného trestného činu, přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „trestní zákoník“), za který mu byl uložen peněžitý trest. Trestní rozsudky nabyly právní moci dne 3. 10. 2024.

Obsah podání účastníků řízení

2. Žalobce napadené rozhodnutí označil za věcně nesprávné a v rozporu s právními předpisy. Poukázal na § 76 odst. 1 s. ř. s., podle nějž soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Dále vyjádřil nesouhlas s odejmutím zbrojního průkazu. Namítl, že údajně spáchaným skutkem, pro který bylo zahájeno řízení o odnětí zbrojního průkazu, nedošlo k narušení podmínky bezúhonnosti ve smyslu § 18 zákona č. 90/2024 Sb., o zbraních a střelivu (dále jen „zákon č. 90/2024 Sb.“). Podle žalobce tak není dán důvod pro odnětí zbrojního průkazu. Dále žalobce uvedl, že ve věci vyčerpal veškeré dostupné opravné prostředky, přičemž o podaném dovolání nebylo ke dni podání žaloby pravomocně rozhodnuto.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta. Žalobcovo obecné tvrzení o věcné nesprávnosti a nezákonnosti napadeného rozhodnutí postrádá bližší konkretizaci. Žalovaný shledal prvostupňové rozhodnutí věcně správným a zákonným. K tomu odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný v souladu s § 90 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), v napadeném rozhodnutí uvedl ustanovení, podle kterého rozhodl, a důvody, které jej k tomu vedly. Žalobcem citovaný § 18 zákona č. 90/2024 Sb. nelze v dané věci použít, neboť zákon č. 90/2024 Sb. nabývá účinnosti až 1. 1. 2026. V době rozhodování správních orgánů byl účinný zákon o zbraních, rozhodující byla tedy úprava bezúhonnosti zakotvená v § 22 odst. 1 písm. c) bodu 2 tohoto zákona. Ze shromážděných podkladů vyplynulo, že žalobce byl uznán vinným úmyslným trestným činem, byl mu uložen peněžitý trest a od právní moci rozsudku neuplynulo pět let. K vyčerpání opravných prostředků žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí bylo žalobci oznámeno, a je tedy pravomocné.

Skutková zjištění plynoucí z obsahu správního spisu

4. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce byl rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 9. 7. 2024, č. j. 3 T 58/2024-179 (dále jen „rozsudek č. j. 3 T 58/2024-79“), shledán vinným přečinem křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, za který mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku a dvou měsíců, a dále peněžitý trest ve výměře šedesáti denních sazeb po 583 Kč, tedy v celkové výši 34 980 Kč. Krajský soud v Praze jako soud odvolací rozsudkem ze dne 3. 10. 2024, č. j. 11 To Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

291/2024-200 (dále jen „rozsudek č. j. 11 To 291/2024-200“), rozsudek č. j. 3 T 58/2024-79 zrušil ve výroku o trestu a při nezměněném výroku o vině znovu rozhodl o trestu tak, že žalobce odsoudil podle § 346 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. b) a § 68 odst. 1 až 3 trestního zákoníku (pouze) k peněžitému trestu ve výměře šedesáti denních sazeb po 500 Kč, tedy v celkové výši 30 000 Kč. Dle připojené doložky právní moci nabytí rozsudek č. j. 3 T 58/2024-79 právní moci 3. 10. 2024 ve spojení s rozsudkem č. j. 11 To 291/2024-200.

5. Součástí správního spisu je kromě obou výše uvedených rozsudků též opis z evidence rejstříku trestů k osobě žalobce ze dne 11. 11. 2024, v němž je evidován záznam o výše uvedeném odsouzení.
6. Správní orgán I. stupně dne 14. 11. 2024 oznámil žalobci zahájení správního řízení ve věci odnětí zbrojního průkazu č. X pro skupiny oprávnění „C“ platného do 14. 4. 2027 podle § 27 odst. 1 písm. c) zákona o zbraních. Řízení bylo zahájeno pro důvodné podezření, že žalobce jakožto držitel zbrojního průkazu přestal splňovat podmínku bezúhonnosti podle § 22 odst. 1 písm. c) zákona o zbraních, neboť byl rozsudkem č. j. 3 T 58/2024-179 ve spojení s rozsudkem č. j. 11 To 291/2024-200 uznán vinným ze spáchání úmyslného trestného činu. Současně správní orgán I. stupně stanovil žalobci lhůtu pro vyjádření k podkladům. Této možnosti žalobce nevyužil.
7. Prvostupňovým rozhodnutím rozhodl správní orgán I. stupně podle § 27 odst. 1 písm. c) zákona o zbraních o odnětí zbrojního průkazu č. X pro skupiny oprávnění „C“ platného do 14. 4. 2027, neboť žalobce přestal splňovat podmínku bezúhonnosti podle § 22 odst. 1 písm. c) bod 2 téhož zákona tím, že byl uznán vinným z přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, za který mu byl uložen peněžitý trest, a dosud neuplynula zákonem stanovená doba v délce pěti let od pravomocného odsouzení.
8. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž argumentoval shodně jako v žalobě. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Žalovaný odůvodnil, že správní orgán I. stupně si opatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí, dospěl ke správným skutkovým zjištěním a tato zjištění správně právně posoudil. K žalobcově odkazu na § 76 odst. 1 s. ř. s. žalovaný uvedl, že jde o předpis, který upravuje postup soudů, nikoli správních orgánů. Dále upozornil, že § 18 zákona č. 90/2024 Sb. nelze použít, neboť zákon č. 90/2024 Sb. nabývá účinnosti až 1. 1. 2026. Žalobce přestal splňovat podmínku bezúhonnosti dle § 22 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona o zbraních, neboť byl pravomocně uznán vinným z úmyslného trestného činu, byl mu uložen peněžitý trest a od nabytí právní moci rozsudku neuplynulo 5 let. Závěrem upozornil, že dovolání k Nejvyššímu soudu je mimořádný opravný prostředek, kterým lze napadnout pouze pravomocné soudní rozhodnutí. Správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonnou úpravou, když rozhodl o odnětí zbrojního průkazu. V případě, že by Nejvyšší soud zrušil soudní rozhodnutí, může žalobce požádat o obnovu řízení podle § 100 správního řádu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť s tímto postupem nevyjádřili účastníci ve lhůtě stanovené soudem nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Posouzení žaloby soudem

10. Soud úvodem považuje za vhodné poukázat na skutečnost, že žalobní body jsou shodné s argumentací obsaženou v odvolání, s níž se žalovaný řádně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Soud na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje a plně se s ním ztotožňuje. Jak vyložil Nejvyšší správní soud např. v bodě 16 rozsudku ze dne 23. 4. 2020, č. j. 7 Afs 440/2018-63, *žalobní body mají primárně směřovat proti napadenému rozhodnutí (tj. rozhodnutí o odvolání) a jeho důvodům. Pokud odvolací orgán uplatněné námitky dostatečně vypořádá a žalobce je v žalobě pouze zopakuje, aniž by na důvody rozhodnutí o odvolání reagoval, podstatně tím snižuje své šance na úspěch, neboť soud za něj nemůže domýšlet další argumenty.* Současně platí, že je-li rozhodnutí žalovaného důkladné, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, není praktické a ani časově úsporné zdlouhavě a týmiž nebo jinými slovy říkat totéž. Naopak je vhodné správné závěry si přisvojit se souhlasnou poznámkou (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, 1350/2007 Sb. NSS.).
11. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k námitkám žalobce vyložil, že zákon č. 90/2024 Sb. nabývá účinnosti až dnem 1. 1. 2026 (§ 152 zákona č. 90/2024 Sb.). Obecně platí, že správní orgán rozhoduje podle skutkového a právního stavu v době svého rozhodování (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2018, č. j. 1 As 165/2018-40, nebo ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 68/2008-138). Žalovaný tedy zcela správně posuzoval podmínky odnětí zbrojního průkazu a podmínky bezúhonnosti podle účinné právní úpravy, tedy zákona o zbraních, nikoli podle § 18 zákona č. 90/2024 Sb. Námitka, že nebyly splněny podmínky pro odnětí zbrojního průkazu dle zákona č. 90/2024 Sb., tedy nemůže být důvodná.
12. Správní orgány též správně posoudily, že žalobce přestal splňovat podmínky bezúhonnosti ve smyslu § 22 zákona o zbraních.
13. Podle § 22 odst. 1 písm. c) bodu 2 tohoto zákona se za *bezúhonnou fyzickou osobu nepovažuje ten, kdo byl pravomocně uznán vinným trestným činem uvedeným v písm. a) nebo b) nebo jiným úmyslným trestným činem, jestliže od právní moci rozsudku nebo od ukončení výkonu trestu odnětí svobody (byl-li uložen) neuplynulo alespoň pět let, a to v případě, že byl uložen trest odnětí svobody nepřevyšující dva roky nebo jiný trest.*
14. Podle § 22 odst. 3 vety třetí zákona o zbraních *při posuzování bezúhonnosti fyzické osoby se nepřiblíží k zahlázení odsouzení podle zvláštního právního předpisu ani k jiným případům, v nichž nastává účinek, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen.*
15. Z obsahu správního spisu, jehož součástí jsou trestní rozsudky i opis z evidence Rejstříku trestů, vyplynulo, že žalobce byl rozsudkem č. j. 3 T 58/2024-179 ve spojení s rozsudkem č. j. 11 To 291/2024-200 pravomocně uznán vinným úmyslným trestným činem [přčinem podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku], za který mu byl uložen peněžitý trest, tedy jiný trest než trest odnětí svobody. Tuto skutečnost žalobce v žalobě nijak nezpochybňuje.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

Lze dodat, že trestný čin podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku lze s přihlédnutím k vymezené skutkové podstatě tohoto trestného činu a § 13 odst. 2 trestního zákoníku z hlediska zavinění spáchat pouze úmyslně. Proti rozsudku odvolacího soudu zákon nepřipouští odvolání, a tudíž nabývá právní moci dle § 139 odst. 1 písm. a) zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), dnem vyhlášení (§ 259 odst. 3 ve spojení s § 245 odst. 1 trestního řádu *a contrario*). Rozsudek č. j. 11 To 291/2024–200 byl vyhlášen dne 3. 10. 2024, od nabytí právní moci tak neuplynulo alespoň 5 let. Žalobce se tedy nepovažoval za bezúhonného podle § 22 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona o zbraních.

16. Závěr správních orgánů, že žalobce přestal splňovat podmínku bezúhonnosti, byl tedy učiněn na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu a byl v souladu s platnou a účinnou právní úpravou.
17. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k námitkám žalobce též správně uvedl, že probíhající řízení o dovolání nemá vliv na závěr o ztrátě bezúhonnosti, neboť dovolání je podle § 265a a násl. trestního řádu mimořádným opravným prostředkem přípustným pouze proti *pravomocnému* druhostupňovému rozhodnutí soudu ve věci samé, u něž to zákon připouští. Pro úplnost soud dodává, že z informací dostupných v portálu infoSoud vyplývá, že dovolání žalobce proti rozsudku č. j. 11 To 291/2024–200 vedené pod sp. zn. 0 TDO 187/2025 bylo odmítnuto Nejvyšším soudem dne 26. 3. 2025, tedy před podáním žaloby.
18. Obecnou výtku žalobce spočívající v tom, že došlo k podstatnému porušení procesních ustanovení před správním orgánem I. a II. stupně, soud nepovažuje za projednatelný žalobní bod. Žalobním bodem ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je konkrétní, tedy ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované skutkové tvrzení doprovázené konkrétní právní argumentací, z něhož plyne, z jakých důvodů žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné či nepřezkoumatelné. Musí z něj být patrné, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl žalovaný v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo napadeným rozhodnutím dopustit (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Těmto požadavkům uvedená výtku nedostála. Žalobce nespecifikoval, jakých procesních pochybení se měl žalovaný dopustit. Soud se tudíž touto námitkou opírající se toliko o obecný odkaz na § 76 odst. 1 s. ř. s. nemohl věcně zabývat. Soud současně neshledal žádné vady řízení, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky. Výše uvedeným požadavkům na žalobní bod nedostojí ani zcela obecná námitka věcné nesprávnosti napadeného rozhodnutí a rozporu s právními předpisy.

Závěr a náklady řízení

19. Vzhledem k tomu, že žalobní body nejsou důvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. července 2025

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu